

[**Boligministeren.**]

bejderne i almindelighed først bør henvende sig til arbejdsgiveren, blev indføjet i loven, fordi en unødvendig henvendelse til tilsynet eventuelt kunne tænkes at vanskeliggøre samarbejdet mellem arbejdspladsens parter, men det er altså — og det skal understreges — op til klageren selv at afgøre, om han vil gå direkte til arbejdstilsynet.

Jeg kan endvidere oplyse, at direktoratet for arbejdstilsynet i 1970 i forbindelse med udsendelsen af vejledning om lov om offentlighed i forvaltningen bl. a. udtrykkelig har gjort tilsynskredsene opmærksom på, at tilsynspersonalet fortsat har pligt til at hemmeligholde navnet på anmeldere og klagere i overensstemmelse med reglerne i arbejderbeskyttelsesloven, ligesom de tilsynsførendes tavshedspligt efter lovens § 53 er gældende fremfor offentlighedsprincippet.

Ifølge arbejdstilsynets praksis blev alle modtagne anmeldelser om mangler eller uoverensstemmelser med loven undersøgt af kredsene så hurtigt som muligt, dvs. ofte samme dag. Undersøgelse foretages, selv om klageren er anonym, og selv om klageren ikke har konkretiseret klagen, hvorved det kan være vanskeligt at indkredse problemet under besøget. Arbejdernes anonymitet ved anmeldelse til arbejdstilsynet af farlige arbejdsforhold er således sikret dels ved arbejderbeskyttelseslovens bestemmelser, dels ved arbejdstilsynets praksis.

Hertil kommer, at det i virksomheder, hvor der efter de nye regler om intern sikkerhedsorganisation er valgt sikkerhedsrepræsentanter, vil være naturligt, at arbejderne henvender sig til sikkerhedsrepræsentanten med sin klage.

Som det er bekendt, agter regeringen at fremsætte lovforslag om sikring i ansættelsen for sikkerhedsrepræsentanterne i nær fremtid.

Camre: Jeg vil gerne takke boligministeren for svaret på arbejdsministerens vegne, som jeg forstår det er.

Jeg vil gerne have lov til at stille et tilægsspørgsmål, og det skal være dette, om man i det arbejde, som foregår i denne gruppe omkring hele problematikken: forbedring af arbejderbeskyttelsen, har for øje problemet omkring det faldende antal uanmeldte besøg og behovet for at ændre på

dette forhold, for man må jo nok sige, at den eneste virkelige langtidsløsning på det er, at antallet af uanmeldte besøg er den største del af tilsynets aktivitet.

Samtidig vil jeg gerne spørge, om man har sikret sig fra ministeriets side, eller om man vil sikre sig dette i fremtiden, at når der foretages et besøg på basis af en sådan rekvisition, der da ikke fra tilsynets side alene kontrolleres det konkret påklagede forhold inden for en større virksomhed, men at virksomhedens forhold i almindelighed går igennem, for hvis tilsynsrepræsentanter skal slå ned på en given maskine eller en given del af et anlæg, som lider af mangler, og ikke går det hele igennem, er det jo også et signal om, at der har været klaget.

Endelig vil jeg gennem boligministeren bede arbejdsministeren overveje, hvorledes man kunne gøre arbejderne bedre bekendt med denne klageadgang, for dette kendskab eksisterer ikke tilstrækkeligt i alle kredse.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg kan over for hr. Camre bekræfte, at det er regeringens opfattelse, at den gældende lovgivning om arbejderbeskyttelse ikke længere er tidssvarende, og det er vel et generelt svar på nogle af de klagepunkter, som hr. Camre her har fremført imod både loven og måske i højere grad den praksis, der i øjeblikket er skabt. Det, der er vor opfattelse, er, at der må skabes grundlag for at sætte helt anderledes ind imod arbejdsulykker og erhvervs-sygdomme, end tilfældet er i dag.

Jeg kan også understrege, at man omkring årsskiftet fra arbejdsministerens side har nedsat en arbejdsmiljøgruppe med det formål at foretage en gennemgribende undersøgelse af de forhold, der påvirker arbejdsmiljøet, og samtidig understrege, at der i øjeblikket finder et arbejde sted med at samle de tre arbejderbeskyttelseslove til én lov med en mere tidssvarende formulering, og at dette arbejde ligesom det førnævnte naturligvis vil blive gennemdrøftet med arbejdspladsernes egne folk, med organisationerne og på det politiske plan.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Henning Philipsen* til finansministeren:
„Vil ministeren bekræfte eller afkræfte, at der forhandles med A. P. Møller-koncernen